

Językowa konceptualizacja aborcji w świetle danych leksykograficznych

Dyskusja dotycząca problemu aborcji trwa właściwie nieprzerwanie od 1988 r., kiedy to zainicjowała ją Sejmowa Komisja Polityki Społecznej, Zdrowia i Kultury Społecznej debatą dotyczącą realizacji ustawy z 1956 r.

Zanim 7 stycznia 1993 r. uchwalono Ustawę o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, na sali sejmowej, a także w społeczeństwie dochodziło do licznych rozmów na ten temat. Współcześnie, podobnie jak w latach 90., w wypowiedziach zwolenników i przeciwników aborcji, biorących udział w dyskusjach, panuje chaos pojęciowy i terminologiczny, a obie strony używają słów silnie nacechowanych emocjonalnie.

Warto zatem przyjrzeć się, jak aborcja jest ujmowana w definicjach słownikowych zawartych zarówno w piśmiennictwie z dziedziny medycyny, jak i słownikach języka polskiego.

Głównym celem mojego wystąpienia jest rekonstrukcja językowego obrazu aborcji w polszczyźnie. Materiałem badawczym są należące do tego pola tematycznego wyrazy i wyrażenia, które – zgodnie z moimi obserwacjami – najczęściej pojawiają się w dyskusjach dotyczących aborcji: *aborcja*, *usunięcie ciąży*, *przerwanie ciąży*, *spędzenie płodu*, *dziecko*, *płód*, *poronienie*, *zarodek (embrion)*. Analizie zostały poddane definicje wymienionych leksemów wyekscerpowane ze źródeł leksykograficznych zarówno tych dotyczących polszczyzny ogólnej, jak i specjalistycznej, tj. medycznej.

W oparciu o te źródła postaram się odtworzyć językowy obraz wybranych pojęć, jaki wyłania się ze słowników polszczyzny ogólnej i literatury fachowej.